

پیش‌بینی پراکنش بالقوه گربه وحشی *Felis silvestris* با استفاده از الگوریتم حداکثر انتروپی در ایران

- سیده مرضیه موسوی*: گروه محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران، صندوق پستی: ۱۴۵۱۵-۷۷۵
- حمیدرضا رضایی: گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۴۹۱۳۸-۱۵۷۳۹
- سعید نادری: گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه گیلان

تاریخ دریافت: اسفند ۱۳۹۵ تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۶

چکنده

گربه وحشی *Felis silvestris* یکی از ۸ گونه گربه‌سان کشور است و به استثنای جنگل‌های واقع در شیب‌های شمالی رشته کوه‌های البرز در سایر مناطق کشور مشاهده شده است. از آنجاکه اطلاعات چندانی از وضعیت این گونه و زیستگاه‌های آن در دست نیست، از این‌رو مدل‌سازی پراکنش گونه در کشور با استفاده از الگوریتم ماکریم انتروپی (MaxEnt) که نوعی رویه مدل‌سازی وابسته به نقاط صرفاً حضور است انجام شد. نقشه پراکنش بالقوه گربه وحشی و فاکتورهای موثر تاثیرگذار بر پراکنش گونه با استفاده از ۱۴۴ نقطه حضور گربه وحشی همراه با ۱۰ متغیر محیط زیستی بدست آمد. کارایی مدل به‌وسیله سطح زیر منحنی (ROC) ارزیابی شد. مقدار $0.816 = AUC$ برای داده‌های تعلیمی نشان داد که مدل دارای قابلیت پیش‌بینی خوبی برای تعیین زیستگاه‌های بالقوه گربه وحشی است. همچنین براساس نتایج فرآکافت جک نایف، از بین ۱۰ متغیر مورد مطالعه، کاربری اراضی، شیب و ارتفاع بهترین فاکتورهای نخست موثر بر پراکنش گربه وحشی در فلات ایران، شناسایی شدند. منحنی پاسخ متغیر کاربری اراضی نشان داد زمین‌های کشاورزی، مناطق خشک و بیابانی محدود کننده حضور گربه وحشی در مناطق مختلف هستند همچنین مدل نشان داد شیب‌های شمالی البرز پتانسیل لازم برای حضور گربه وحشی را دارند، لذا مطالعه سیستماتیک زیستگاهی به منظور شناخت جزئیات نیازهای زیستگاهی گونه، همچنین برنامه‌ریزی حفاظتی برای جمعیت‌های گربه وحشی در مناطق شناسایی شده به‌وسیله مدل با اولویت زیستگاه‌های به دور از سکونتگاه‌های انسانی برای حفاظت از جمعیت‌های خالص گربه وحشی توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: مدل‌سازی زیستگاه، مکست، گربه وحشی، ایران

مقدمه

ظاهری، حضور سه زیر‌گونه از گربه وحشی در ایران غیرمحتمل نیست، ولی نتیجه‌گیری کلی را منوط به انجام مطالعات مولکولی کرده است. زیر‌گونه اروپایی گربه وحشی *Felis silvestris silvestris* بیشتر در ارتباط با زیستگاه‌های جنگلی می‌باشد و به تعداد بالاتر در جنگل‌های پهنه‌برگ یا مخلوط یافته‌می‌شوند (Nowell و Jackson، ۱۹۹۶). زیر‌گونه آسیایی گربه وحشی *F.s.ornata* با زیستگاه‌های بیابانی بوته‌زار در ارتباط است و گربه وحشی آفریقایی *F.s.lybica*، دامنه متنوعی از زیستگاه‌های انتخاب می‌کند و به نظر می‌رسد، تنها در جنگل‌های باران‌زای Sunquist گرم‌سیری حضور نداشته باشد (Jackson و Nowell، ۱۹۹۶؛ Sunquist و Jackson، ۲۰۱۴). گربه وحشی از پراکنش گستردگی در کشور برخوردار است و به استثنای جنگل‌های واقع در شیب‌های شمالی رشته کوه‌های البرز و دشت‌های ساحلی خزر در سایر مناطق کشور و حتی نزدیک به اماکن مسکونی مشاهده شده است (Ziaie، Lay، ۲۰۰۸؛ ۱۹۶۷). تصادفات جاده‌ای، شکار به دلیل تعارضات این گونه با مرغابی‌ها و گرفتار شدن در تله‌های هوبره‌گیری از عوامل اصلی تهدید آن در ایران به شمار می‌روند (Ghoddousi و همکاران، ۲۰۱۶). در حالی که هیبریداسیون با گربه اهلی *Felis silvestris catus* یکی از مهم‌ترین تهدیدات این گونه در حوزه پراکنش آن در اروپا شناسایی شده است (Daniels و همکاران، Pierpaoli و همکاران، ۲۰۰۳؛ Brien و Daniels، ۲۰۰۱؛ Say و همکاران، ۲۰۰۹؛ Anile و همکاران، ۲۰۱۴). ولی در ایران هیچ اطلاعی از هیبریداسیون گربه وحشی با گربه اهلی در دسترس نیست. مضافاً این که تاکنون مطالعه سیستماتیک زیستگاهی درخصوص گربه وحشی در ایران صورت نگرفته است. نتایج مدل مکسنت، توسط Monterroso و همکاران (۲۰۰۹) در منطقه‌ای در جنوب پرتقال و زیستگاهی مدیترانه‌ای نشان داد که فراوانی خرگوش اروپایی و اختلالات انسان ساخت محدود شده در زیستگاه‌ها، بیشترین مطلوبیت زیستگاه‌های گربه وحشی در ایران و شناسایی فاکتورهای مهم زیستگاهی، تفسیر توزیع و پراکنش گربه وحشی براساس فاکتورهای محیطی بوده است.

مواد و روش‌ها

جمع‌آوری داده‌های مکانی: به وسیله مرور منابع و بررسی سوابق موجود پیرامون مشاهدات مستقیم و تصاویر ثبت شده از گربه وحشی و یا گزارشات موجود در سازمان حفاظت محیط زیست درخصوص پراکنش گربه وحشی و اطلاعات دریافتی از ادارات محیط‌زیست استانی، همچنین بازدیدهای میدانی از زیستگاه‌های گربه وحشی نقاط مورد نظر جهت انجام این پژوهش در فاصله سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۴ به دست

مدل‌سازی پیش‌بینی توزیع جغرافیایی گونه‌ها اخیراً به عنوان یک ابزار مهم برای ارزیابی تاثیر تغییر کاربری سرزمین و سایر تغییرات محیطی فرازینده بر روی پراکنش ارگانیسم‌ها به کار می‌رود (Guisan و Hmكاران، ۲۰۰۰). مدل‌های پیش‌بینی پراکنش جغرافیایی گونه (SDMs) با فاکتورهای محیطی محل حضور، یک تکنیک مهم در بررسی‌های بیولوژیک با کاربردهای مختلف در حفاظت، جغرافیای زیستی، اکولوژی، تکامل، ابیدمیولوژی و مدیریت گونه‌های مهاجم می‌باشد (Anderson و همکاران، ۲۰۰۳؛ Philips و Hmكاران، ۲۰۰۶؛ Elith و همکاران، ۲۰۱۰). الگوریتم حداکثر انتروپی (Maximum Entropy) یا MaxEnt یا نوعی روش مدل‌سازی وابسته به نقاط صرفاً حضور می‌باشد که در مقایسه با سایر روش‌های مدل‌سازی دارای عملکرد بهتری در پیش‌بینی حضور گونه‌ها می‌باشد، هم‌چنین مدل‌سازی براساس این رویکرد و با بهره‌گیری از نرم‌افزار MaxEnt دارای مزایای قابل اعتمادی است. این روش تنها نیازمند نقاط حضور گونه‌ها می‌باشد و در جایی که داده‌هایی از عدم حضور گونه در اختیار نیست نیز قابل استفاده است و همچنین تعیین این که کدامیک از متغیرهای محیطی مهم‌ترین عوامل تشریح‌کننده نحوه توزیع گونه می‌باشد، از مهم‌ترین نقاط قوت این روش می‌باشد (Philips و Hmكاران، ۲۰۰۶). گربه وحشی یکی از گربه‌سانانی است که از دامنه پراکنش بسیار گسترده‌ای در جهان برخوردار است و براساس موقعیت جغرافیایی از نظر ظاهری تفاوت‌های فراوانی دارد (Jackson و Nowell، ۱۹۹۶). در حال حاضر گربه وحشی در فهرست سرخ IUCN در وضعیت Least Concern (concern) قرار گرفته است (IUCN، ۲۰۱۵). گربه وحشی در اوراسیا و آفریقا مورد بحث‌های تاکسونومیک و تکاملی زیادی قرار گرفته است (Sunquist و Sunquist، ۲۰۱۴). اما وضعیت تاکسونومیک آن در ایران هم‌چنان گیج‌کننده است چرا که ایران در محل تلاقي حوزه پراکنش سه زیر‌گونه متفاوت از گربه وحشی قرار گرفته است (Ghoddousi و Hmكاران، ۲۰۱۶). با توجه به اطلاعات به دست آمده از مطالعه Driscoll و همکاران (۲۰۰۷) و نقشه‌های ژنتیکی ارائه شده زیر‌گونه غالب در ایران نزدیک به زیر‌گونه آفریقایی *Felis silvestris lybica* (۲۰۱۶)، نزدیک‌ترین در مطالعه انجام شده توسط Ghoddousi و همکاران (۲۰۱۶) در ایران گربه وحشی به ایران صرفاً از روی صفات مرفولوژیک و علائم روی بدن، با استفاده از مقایسه تصاویر، گربه‌های وحشی ایران به زیر‌گونه آسیایی *Felis silvestris ornata* نزدیک‌تر بودند، هم‌چنان که گربه‌های وحشی ایران براساس طبقه‌بندی (Jackson و Nowell، ۱۹۹۶) در گروه گربه‌های وحشی استپی قرار گرفته است. ضیایی (۱۳۸۷) در کتاب راهنمای صحرايي پستانداران اشاره می‌کند با استفاده از خصوصيات

همچنین از نمایه جک نایف برای تعیین اهمیت هر کدام از متغیرها در پیش‌بینی توزیع جغرافیایی گونه و از منحنی‌های پاسخ برای تعیین اهمیت هریک از اشکال مختلف نقشه طبقه‌بندی شده کاربری اراضی استفاده شد. کارایی مدل با استفاده از سطح زیرمنحنی (AUC) نمودار ROC آزمون شد.

جدول ۱: متغیرهای محیط زیستی استفاده شده در مدلسازی زیستگاه گربه وحشی در ایران

Source	Description	Variables
Iranian Forest, range and watershed management organization سازمان جنگل‌ها مراتع و آبخیزداری ۱۳۸۹	Range Dry farming Wetlands Urban Forest Sand dunes/saline lands Rock Bare Lands Desert/Playa	Land- use
۲۰۰۴ USGS	Elevation	Topography
۲۰۰۴ USGS	slope	
National cartographic center (سازمان نقشه‌برداری کشور ۱۳۹۱) و Sanderson. همکاران، ۲۰۰۲		Distance to river
Hijmans و همکاران، ۲۰۰۵	Footprint	Human disturbance
	BIO ₄ =Temperature Seasonality (standard deviation * 100)	
	BIO ₅ =Max Temperature of Warmest Month	Climatic variables
	BIO ₁₂ =Annual Precipitation	
	BIO ₁₄ =Precipitation of Driest Month	
	BIO ₁₅ =Precipitation Seasonality (Coefficient of Variation)	

نتایج

در مجموع به منظور انجام این مطالعه تعداد ۱۴۴ محل از مشاهده گربه وحشی از نواحی مختلف ایران به دست آمد. پس از آماده‌سازی لایه‌های نقاط حضور گونه و متغیرهای مورد نظر و اراده‌سازی آن‌ها در نرم‌افزار MaxEnt، پتانسیل کل منطقه جهت توزیع گربه وحشی محاسبه و نقشه حاصل به فرمت رستری به نرم‌افزار ArcGIS ۱۰.۳ منتقل شد (شکل ۱).

آمد. اغلب این نقاط دارای موقعیت جغرافیایی بودند و در جایی که تنها اطلاعاتی از مکان وجود داشت توسط نرم‌افزار Google Earth، موقعیت مکانی آن‌ها به دست آمد. با توجه به نقاط به دست آمده، پایگاه داده‌ای مشتمل بر ۱۶۹ نقطه به دست آمد که پس از اعتبارسنجی، تعدادی از نقاط حذف شدند، از جمله نقاط تلفات جاده‌ای، همچنین برای کاهش (Spatial Autocorrelation) خود همبستگی مکانی Kramer-schadt و همکاران، ۲۰۱۳ و Farhadinia و همکاران، ۲۰۱۶ و Mwabvu و همکاران، ۲۰۱۶ و Insberman ۲۰۱۵ براساس عدد مسافت روزانه طی شده توسط گربه وحشی اروپایی نر و ماده به ترتیب ۵/۲-۸/۲ کیلومتر در روز (Sunquist و Sunquist، ۲۰۰۲)، نقاط حضور گونه در فاصله ۸ کیلومتر و عموماً در یک منطقه حذف شدند و لذا بعد از حذف ۲۵ نقطه، نقاط حضور به ۱۴۴ کاهش یافت. با توجه به فقدان اطلاعات مسافت روزانه طی شده توسط گربه وحشی آسیایی-آفریقایی از اطلاعات گربه وحشی اروپایی بدین منظور استفاده گردید.

انتخاب متغیرهای محیطی زیستی: در مطالعه حاضر، در مجموع

۱۰ متغیر زیست محیطی و انسانی انتخاب شدند. این متغیرها، شامل متغیرهای اقلیمی، متغیرهای توپوگرافی شامل ارتفاع و شیب، متغیر کاربری اراضی، فاصله از منابع آبی و ردبای انسانی به عنوان متغیرهای پیش‌بینی کننده پراکنش گربه وحشی باقدرت تفکیک ۱ کیلومتر انتخاب شدند و لایه‌های دربرگیرنده آن‌ها در محیط ۱۰.۳ ArcGIS تهیه شد (جدول ۱). میزان همبستگی متغیرها قبل از ورود به مدل آزمون شد و متغیرهایی با همبستگی برابر یا بیشتر از ($R^2 \geq 0.7$) حذف شدند. به دلیل اهمیت فاکتور ارتفاع، بین متغیر ارتفاع و متغیرهای اقلیمی، متغیرهای اقلیمی شامل بارش در مرطوب‌ترین ماه سال، حداقل دما در سردترین ماه سال و میانگین دمای سالانه، که همبستگی بالایی با ارتفاع داشتند حذف شدند. متغیرهای اقلیمی از سایت World Climate Hijman و همکاران، ۲۰۰۵) دانلود شدند. همچنین از شاخص ردبای انسانی به عنوان معیاری از تراکم جوامع انسانی، حمل و نقل جاده‌ای، استفاده شد (Sanderson و همکاران، ۲۰۰۲). پراکنش جغرافیایی گربه وحشی با استفاده از روش حداکثر آنتروپی مدل شد. بدین منظور، نرم‌افزار Phillips و همکاران، ۲۰۰۶، Version ۳.۳.۳k (برای مدل‌سازی زیستگاه‌های بالقوه مناسب برای گربه وحشی در کشور با استفاده از پیش‌فرضهای زیر اجرا شد:

Random test percentage: ۲۰

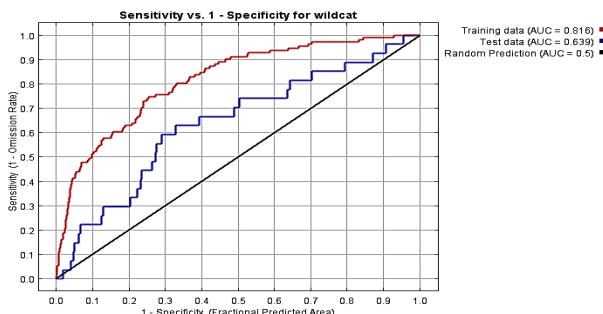
Regularization multiplier: ۱

Max number of background points: ۱۰۰۰

Replicates: ۱ crossvalidate

یک از متغیرها در مدل توزیع گربه وحشی در جدول تحلیل میزان مشارکت متغیرها (جدول ۲) آمده است.

شکل ۲: منحنی ROC و مقدار AUC محاسبه شده برای ارزیابی عملکرد مدل

جدول ۲: تحلیل میزان مشارکت هر یک از متغیرها در مدل توزیع گربه وحشی در ایران

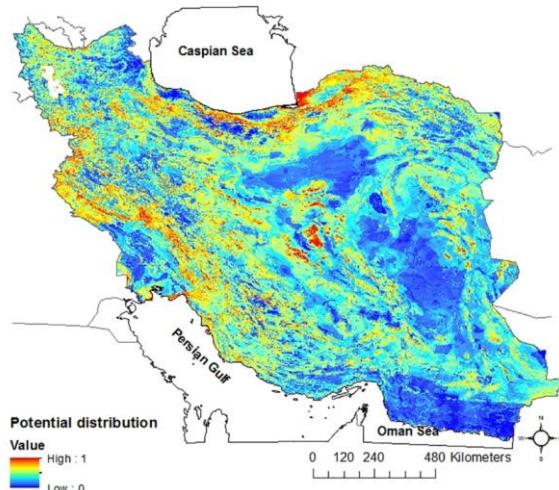
Percent contribution	Variable
۲۴/۵	Land-use
۲۳/۸	Slope
۱۶	Dem
۸/۸	Bio4
۷/۸	Dist to River
۷/۱	Bio5
۶/۲	Human footprint
۳/۷	Bio 15
۱/۳	Bio12
۰/۸	Bio14

شکل ۳: فراکافت جک نایف برای بررسی اهمیت هر کدام از متغیرهای محیط زیستی در توسعه مدل

بحث

براساس تحلیل جک نایف، کاربری زمین به همراه متغیرهای توپوگرافی (شیب و ارتفاع) به عنوان فاکتورهای مهم در توزیع گربه وحشی در این مطالعه شناسایی شدند. تغییرات چشم انداز در ارتباط با ناهمواری های توپوگرافی، فاکتورهای کلیدی برای پراکنش گربه وحشی محاسبه می شوند (Monterroso و همکاران، ۲۰۰۹). اهمیت ارتفاع و شیب،

شکل ۱: نقشه پراکنش بالقوه گربه وحشی *Felis silvestris* در ایران

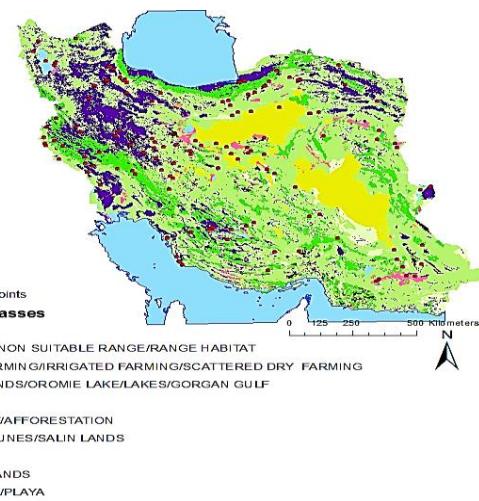
مدل، شامل ۱۰ متغیر برای تعیین پتانسیل توزیع گربه وحشی بود. نتایج حاصل از ارزیابی عملکرد مدل براساس سطح زیرنومودار منحنی ROC نشان داد که مدل حاصل که برای داده های تعليمی نحوه توزیع گونه دارد (شکل ۲). به طوری که برای داده های دارای (AUC=۰/۸۱۶) به دست آمد. مدل های با (AUC=۰/۷۵) به صورت بالقوه دارای بهترین عملکرد و مدل های با (AUC>۰/۷۵) به صورت بالقوه گونه هستند (Philips و همکاران، ۲۰۰۶). نقشه به دست آمده نشان می دهد لکه های قرمز، بیشترین مطلوبیت زیستگاهی را برای گربه وحشی دارند. زیستگاه هایی در اطراف رشته کوه البرز به سمت شمال شرق، در غرب کشور در محدوده رشته کوه زاگرس و لکه هایی در مرکز ایران و همچنین لکه های بسیار کوچکی در شرق کشور دارای بیشترین مطلوبیت برای حضور گربه وحشی هستند. ولی همچنان عدم حضور گربه وحشی در شیبهای شمالی البرز و سواحل دریای خزر یک موضوع قابل پیگیری است چرا که تاکنون هیچ رکورد مستندی از حضور این گونه در این منطقه شامل استان های گیلان و مازندران به دست نیامده است. به خصوص این که این منطقه در نقشه تولید شده دارای مطلوبیت زیستگاهی برای این گونه به دست آمده است و در استان گلستان، در شرقی ترین ناحیه از سواحل دریای خزر، پارک ملی گلستان و منطقه حفاظت شده جهان نما رکوردهای مستندی از حضور این گونه موجود است. لذا انجام یک مطالعه سیستماتیک زیستگاهی برای درک نیازهای زیستگاهی گونه شدیداً توصیه می شود. براساس نتایج فراکافت جک نایف از بین ۱۰ متغیر در نظر گرفته شده به ترتیب کاربری اراضی (Land-use)، شیب (Slope) و ارتفاع (Dem)، فاکتورهای اصلی محدود کننده حضور گربه وحشی در فلات ایران شناسایی شدند (شکل ۳). درصد مشارکت هر

بودند. گربه وحشی آسیایی در ارتباط با زیستگاه‌های بوته‌ای بیابانی، نزدیک مناطق کشاورزی و مسکونی و در ارتفاعات مختلف توان زیست دارد و معمولاً در ارتباط نزدیک با منابع آبی هستند (Nowell و Jackson, ۱۹۹۶). بطوطی که در مدل به دست آمده و جدول تحلیل میزان مشارکت متغیرها، فاصله از منابع آبی جزء ۵ فاکتور نخست در توزیع این گونه شناسایی شد. از آن جاکه سطح وسیعی از فلات ایران در اقلیم گرم و خشک ایران و تورانی قرار گرفته است (Heshmati, ۲۰۰۷)، به نظر می‌رسد دسترسی به منابع آبی برای بقای طولانی مدت جمعیت‌ها فاکتوری تعیین‌کننده باشد، همچنان که در مدل سازی ENFA پراکنش یوزبلنگ در منطقه ناییندان طبس با مدل دسترسی‌پذیری به منابع آبی (Ecological Niche Factor Analysis) از جمله فاکتورهای تاثیرگذار در پراکنش یوز در این منطقه شناسایی شد (Sarhangzadeh و همکاران, ۲۰۱۵). براساس جدول تحلیل میزان مشارکت متغیرها، آشفتگی‌های انسانی شامل ردبای انسانی از جمله فاکتورهایی بود که به میزان ۶/۲ درصد در پراکنش گربه وحشی مشارکت داشت، با توجه به این که گربه وحشی گونه‌ای است که انعطاف‌پذیری بالایی برای زندگی در نزدیکی سکونتگاه‌های انسانی دارد (Sunquist و Sunquist, ۲۰۰۲؛ Nowell و Jackson, ۱۹۹۶). به نظر نمی‌رسد آشفتگی‌های انسانی عامل محدودکننده‌ای برای حضور این گونه باشد اگرچه برقراری امنیت در زیستگاه برای بقای جمعیت حیات وحش امری اجتناب‌ناپذیر است. اهمیت متغیرهای اقلیمی تاثیرگذار بر توزیع گونه‌ها بیانگر این مطلب است که در مقیاس کلان عوامل محدودکننده آب و هوایی تاثیر زیادی بر نحوه توزیع گونه‌ها دارند. در مطالعه حاضر براساس تحلیل جک نایف متغیرهای اقلیمی شامل بیشترین درجه حرارت در گرمترین ماه سال و متغیر بارش سالانه و درجه حرارت فصلی مهم‌ترین فاکتورهای محدودکننده در پراکنش گربه وحشی شناسایی شدند. از سوی دیگر متغیرهای آب و هوایی در مقیاس کلان بر توزیع تیپ‌های گیاهی (Hijmans و همکاران, ۲۰۰۵) و متعاقباً تراکم و توزیع طعمه‌ها اثرگذارند. بدین ترتیب به طور غیرمستقیم بر توزیع گونه‌ها موثر واقع می‌شوند. گربه وحشی گونه‌ای است که متأسفانه در سال‌های اخیر توجه بسیار کمتری در مقایسه با سایر گربه‌های سانان کشور به آن شده است، شاید به این دلیل که گمان می‌رود این گونه کمیاب نیست و شباهت زیاد آن با گربه اهلی سبب شده است که تصور کنیم گونه‌ای است با فراوانی بالای جمعیت. ولی به واقع گربه اهلی از گربه وحشی آفریقایی در حدود ۹۰۰۰ سال قبل در منطقه‌ای موصوف به Fertile Crescent منشاء گرفته است (Driscoll و همکاران, ۲۰۰۷). به دلیل توانایی هیبرید شدن با گربه وحشی هم اکنون در بسیاری از مناطق حوزه پراکنش گربه وحشی به عامل تهدید جدی برای این گونه تبدیل شده است.

واستگی این گونه به زیستگاه‌های طبیعی و ناهموار و به دور از سیماهای سرزمین با غالیت کاربری‌های انسانی را نشان می‌دهد. در مطالعه حاضر، منحنی‌های پاسخ شیب و ارتفاع نشان داد که حضور گربه وحشی با شیب‌های بالا ارتباط مثبت دارد ولی بالفرایش ارتفاع همبستگی منفی نشان داد. در برخی مشاهدات صحرایی از زیستگاه‌های این گونه در غرب کشور، محل مشاهده این گونه مناطق صخره‌ای در دامنه ارتفاعی ۱۶۵-۱۷۰۰ متر که مکان استراحت و مخفیگاه مناسبی برای این گونه فراهم می‌کردند، شناسایی شدند، که این محل‌ها نزدیک به منابع آبی بودند. منابع غذایی به همراه قابلیت دسترسی به مکان‌های امن جهت تولید مثل، در ارتباط قوی با بقای جمعیت برای طولانی مدت در یک منطقه هستند (Merriam و Fahrig, ۱۹۹۴). اهمیت فاکتورهای ارتفاع و شیب به عنوان فاکتورهای تاثیرگذار بر توزیع گربه وحشی در مطالعه (Monterroso و همکاران, ۲۰۰۹) نیز تأکید شده است، به طوری که قابلیت دسترسی به طعمه و فاکتورهای توپوگرافی در مجموع مشارکت ۸۵ درصدی در توزیع گربه وحشی در منطقه‌ای حفاظت‌شده در جنوب پرتعال داشتند. تفاوت‌های شکل زمین به لحاظ ایجاد موزاییکی از منظر برای حضور گربه وحشی موثر هستند و انعطاف پذیری این گونه نسبت به شرایط مختلف محیطی می‌تواند حضور گونه را در اشکال مختلف سرزمین نشان دهد. موقعیت مکانی گربه وحشی در کلاس‌های مختلف کاربری سرزمین در شکل ۴، مشخص شده است. علی‌رغم این که گربه وحشی آفریقایی قابلیت زیست در تمامی زیستگاه‌ها را دارد ولی تنها در بیابان‌های واقعی و جنگل‌های تروپیکال مشاهده نمی‌شود (Sunquist و Sunquist, ۲۰۰۲). در ایران در کلیه زیستگاه‌های بیابانی، کوهستانی، صخره‌ای و جنگلی رکوردهایی از حضور گربه وحشی وجود دارد. ولی تاکنون در شیب‌های شمالی البرز در جنگل‌های هیرکانی دو استان گیلان و مازندران رکوردهای از حضور این گونه به ثبت نرسیده است (Ghoddusi و همکاران, ۲۰۱۶؛ Lay, ۱۹۶۷). در حالی که در نقشه تولید شده این مناطق دارای مطلوبیت زیستگاهی برای این گونه شناسایی شدند و مضافةً این که در استان گلستان، در شرقی‌ترین ناحیه از سواحل دریای خزر، پارک ملی گلستان و منطقه حفاظت‌شده جهان‌نما رکوردهایی از حضور این گونه موجود است. لذا عدم حضور گربه وحشی در استان‌های گیلان و مازندران در قالب مطالعات سیستماتیک زیستگاهی قابل پیگیری است. با توجه به منحنی پاسخ متغیر کاربری اراضی در مطالعه حاضر، تنها محدودکننده‌های حضور گونه در اشکال مختلف شکل زمین به ترتیب زمین‌های کشاورزی، مناطق بایر و بیابان بودند و گونه بهترتیب در این کاربری‌ها کمترین پاسخ حضور را نشان داد و بیشترین پاسخ حضور متعلق به زیستگاه‌های اطراف منابع آبی و بعد از آن (sanddunes and saltland) و مناطق صخره‌ای

۲. Anderson, R.P.; Lew, D. and Townsend Peterson, A., 2001. Evaluating predictive models of species distributions modeling: Criteria for selecting optimal models. Ecological modeling. Vol. 162, pp: 211-232.
۳. Driscoll, C.A.; Menotti Raymond, M.; Roca, A.L.; Hupe, K.; Johnson, W.E.; Geffen, E.; Harley, E.; Delibes, M.; Pontier, D.; Kitchener, A.C.; Yamaguchi, N.; O'Brien, S.J. and MacDonald, D., 2007. The near eastern origin of cat domestication. Science Magazine, Reports. Vol. 317, pp: 519-523.
۴. Daniels, M.J.; Beaumont, M.A.; Johnson, P.J.; Balharry, D.; Macdonald, D.W. and Barratt, E., 2001. Ecology and genetics of wild-living cats in the north-east of Scotland and the implications for the conservation of the wildcat. Journal of applied ecology. Vol. 38, pp: 146-161.
۵. Elith, J.; Phillips, S.J.; Hastie, T.; Dudik, M.; Chee, Y. and Yates, C.J., 2010. A statistical explanation of MaxEnt for ecologists. Diversity and distributions. Vol. 17, pp: 43-57.
۶. Fahrig, L. and Merriam, G., 1994. Conservation of fragmented populations. Conserv. Biol. Vol. 8, pp: 50-59.
۷. Farhadim, M.F.; Ahmadi, M.; Sharbaf, E.; Khosravi, S.; Alinezhad, H. and Macdonald, D.M., 2015. Leveraging trans-boundary conservation partnerships: Persistence of Persian leopard (*Panthera pardus saxicolor*) in the Iranian Caucasus. Biological Conservation. Vol. 191, pp: 770-778.
۸. Guisan, A. and Zimmermann, N.E., 2000. Predictive habitat distribution models in ecology. Ecological Modelling. Vol. 135, pp: 147-186.
۹. Ghoddousi, A.; Hamidi, A. and Ghadirian, T., 2016. The Status of wildcat in Iran: A Crossroad of Subspecies? Cat News Special Issue. Vol. 10, pp: 60-63.
۱۰. Heshmati, G.A., 2007. Vegetation characteristics of four ecological zones of Iran. International Journal of Plant Production. Vol. 1, pp: 2, pp: 215-224.
۱۱. Hijmans, R.J.; Cameron, S.E. and Parra, J.L., 2005. Very high resolution interpolated climate surfaces for global land areas. International J of Climatology. Vol. 25, pp: 1965-1978.
۱۲. Ingberman, B.; Fusco Costa, R. and Monteiro Fiho, E.L.A., 2016. A Current Perspective on the Historical Geographic Distribution of the Endangered Muriquis (*Brachyteles spp.*): Implications for Conservation. PLoS ONE 11(3): DOI: 10.1371/journal.pone.0150906
۱۳. IUCN, 2015. *Felis silvestris*. Available at <http://www.iucnredlist.org>. (Accessed 2014-04-20)
۱۴. Lay, D.M., 1967. A study of the mammals of Iran: resulting from the street expedition. Field Museum of Natural History. Vol. 54, 308 p.
۱۵. Mwabvu, T. and Schoeman, M.C., 2016. Little overlap in suitable habitat niches between three species of a southern African millipede genus, *Spirostreptus* Brandt 1833 (Diplopoda, Spirostreptida, Spirostreptidae). African Journal of Ecology. DOI: 10.1111/aje.12274.
۱۶. Monterroso, P.; Brito, J.C.; Ferreras, P. and Alves, P.C., 2009. Spatial ecology of the European wildcat in a Mediterranean ecosystem: dealing with small radio tracking datasets in species conservation. J of Zool. Vol. 279, pp: 27-35.
۱۷. Nowell, K. and Jackson, P., 1996. Wild cats: Status survey and conservation action plan. IUCN, Gland, Switzerland.
۱۸. O'Brien, J.; Devillard, S.; Say, L.; Vanthomme, H.; Leger, F.; Ruette, S. and Pontier, D., 2009. Preserving genetic integrity in a hybridizing world: are European Wildcats (*Felis silvestris silvestris*) in eastern France distinct from sympatric feral domestic cats? Biodivers Conser. DOI 10.1007/s10531-009-9592-8.
۱۹. Pierpaoli, M.; Biro, Z.S.; Herrmann, M.; Hupe, S.K.; Fernandes, M.; Ragni, B.; Szemethy, L. and Randi, E., 2003. Genetic distinction of wildcat (*Felis silvestris*) populations in Europe, and hybridization with domestic cats in Hungary. Molecular Ecology. Vol. 12, pp: 2585-2598.
۲۰. Phillips, S.J.; Anderson, R.P. and Schapire, R.E., 2006. Maximum entropy modeling of species geographic distributions. Ecological Modeling. Vol. 190, pp: 231-259.
۲۱. Ragni, B., 1978. Observations on the ecology and behavior of the wildcat (*Felis silvestris* Schreber, 1777) in Italy. Carniv. Genet. News. Vol. 3, pp: 270-274.
۲۲. Sunquist, M. and Sunquist, F., 2002. Wild cats of the world. The University of Chicago Press, Chicago.
۲۳. Sunquist, M. and Sunquist, F., 2014. The Wild Cat book. The University of Chicago Press, Chicago.
۲۴. Say, L.; Devillard, S.; Leger, F.; Pontier, D. and Ruette, S., 2012. Distribution and spatial genetic structure of European wildcat in France. Animal Conservation. Vol. 15, pp: 18-27.
۲۵. Sarhangzadeh, J.; Akbari, H. and Shams Esfandabad, B., 2015. Ecological nich of Asiatic Cheetah (*Acinonyx jubatus venaticus*) in the arid environment of Iran (Mammalia: Felidae). Zoology in the Middle East, online.
۲۶. Sanderson, E.W.; Jaiteh, M. and Levy, M.A., 2002. The human footprint and the last of the wild. Bioscience. Vol. 52, pp: 891-904.

شکل ۴: کلاس‌های مختلف کاربری اراضی و موقعیت مشاهده گربه وحشی در کلاس‌های مختلف

در ایران متسافنه مطالعات ژنتیک درخصوص شناخت وضعیت هیبریداسیون گربه وحشی با گربه‌اهلی صورت نگرفته است و چه بسا وضعیت آن از سایر گربه‌سانان کشور نامطلوب تر باشد. لذا پیشنهاد می‌شود برنامه‌های مدیریتی برای حفاظت از جمعیت‌های خالص گربه وحشی در زیستگاه‌هایی به دور از سکونتگاه‌های انسانی با توجه به نتایج مطالعه حاضر در اولویت برنامه‌ریزان قرار گیرد. هم‌چنین بررسی‌های زیستگاهی، اکولوژیکی و رفتارشناسی گربه وحشی به منظور شناخت دقیق نیازهای زیستگاهی آن در مقیاس محلی توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از آقای دکتر کامران الماسیه برای راهنمایی‌های ایشان در استفاده از نرم‌افزار مکسنت و هم‌چنین پیشنهادات ارزشمندانه بر روی نسخه اولیه مقاله صمیمانه قدردانی می‌شود. از آقای دکتر مجید خرازیان مقدم مدیر کل محترم دفتر حیات وحش سازمان حفاظت محیط زیست و آقای مهندس نصرتی رئیس گروه محترم پستانتداران دفتر حیات وحش و کارشناسان محترم ادارات کل حفاظت محیط زیست استانی خصوصاً آقایان مهندس حسن جهانی، حسین اکبری، محمدعلی ادبی، حیدر ویسی، تورج رئیسی و منصور پورسینا به سبب همکاری نزدیکشان سپاسگزاری می‌گردد. از آقایان دکتر آرش قدوسی و احسان مغانکی برای پیشنهادات سازنده ایشان بر روی نسخه اولیه مقاله و استفاده از نرم‌افزار، کمال تشکر به عمل می‌آید.

منابع

۱. ضیایی، ۵. ۱۳۸۷. راهنمای صحرایی پستانتداران ایران. انتشارات کانون آشنایی با حیات وحش. چاپ دوم، ایران، تهران، ۴۲۳ صفحه.

